

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

Το [1921](#) άρχισε να συνεργάζεται με τη «Διάπλαση των Παίδων». Συνείσφερε επίσης ποιήματα στο φιλολογικό παράρτημα της «Μεγάλης Ελληνικής Εγκυκλοπαίδειας» του Πυρσού. Το [1934](#) εκδόθηκε η πρώτη ποιητική συλλογή του με τίτλο «Τρακτέρ», ενώ ξεκίνησε να δημοσιεύει στον «[Ριζοσπάστη](#)» τη στήλη «Γράμματα για το Μέτωπο». Την ίδια χρονιά γίνεται μέλος του ΚΚΕ, στο οποίο παρέμεινε πιστός μέχρι

τον θάνατό του. Το [1935](#) κυκλοφορούν οι «Πυραμίδες», το [1936](#) ο «Επιτάφιος» και το [1937](#) «Το τραγούδι της αδελφής μου». Έλαβε ενεργά μέρος στην [Εθνική Αντίσταση](#), ενώ κατά το χρονικό διάστημα [1948-1952](#) εξορίστηκε σε διάφορα νησιά. Συγκεκριμένα συλλαμβάνεται τον Ιούλιο του 1948 και εξορίζεται στη Λήμνο, κατόπιν στη Μακρόνησο (Μάιος 1949) και το 1950 στον Άγιο Ευστράτιο. Μετά την απελευθέρωσή του τον Αύγουστο του 1952 έρχεται στην Αθήνα και προσχωρεί στην [ΕΔΑ](#). Το 1954 παντρεύεται με την παιδιάτρο Γαρυφαλιά (Φαλίτσα) Γεωργιάδη κι ένα χρόνο αργότερα γεννιέται η -μοναδική- κόρη τους Ελευθερία (Ερη). Το [1956](#), τον ίδιο χρόνο δηλαδή, τιμήθηκε με το Α΄ Κρατικό Βραβείο Ποίησης για τη «Σονάτα του Σεληνόφωτος». Το [1968](#) προτάθηκε για το βραβείο Νομπέλ το οποίο δεν πήρε διότι θεωρήθηκε στρατευμένος ποιητής (δηλαδή ήταν μέλος του ΚΚΕ). Το [1975](#) αναγορεύτηκε επίτιμος διδάκτορας του [Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης](#) και το [1977](#) τιμήθηκε με το Βραβείο Ειρήνης Λένιν

ΑΛΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ.

- Πρώτο Κρατικό Βραβείο ποίησης "Η Σονάτα του σεληνόφωτος" (1956)
- Μέγα διεθνές βραβείο ποίησης (Βέλγιο, 1972)
- Διεθνές βραβείο "Γκεόργκι Δημητρώφ" (Βουλγαρία, 1975)
- Μέγα βραβείο ποίησης "Αλφρέ ντε Βινύ" (Γαλλία, 1975)
- Διεθνές βραβείο "Αίτνα-Ταορμίνια" (Ιταλία, 1976)
- "Βραβείο Ειρήνης του Λένιν" (ΕΣΣΔ, 1977)
- Διεθνές βραβείο "Μποντέλο" (1978)

ΤΣΑΡΤΣΑΛΗΣ Χ. ΣΑΚΚΑΣ.Θ